

[Hassing-Jørgensen.]

Jeg sagde, at Statens Formue efter min Mening ikke er for stor, det vil jeg ogsaa fastholde. Men den er dog steget. Siden April 1930 er den steget fra 223 Mill. Kr. til 355 Mill. Kr., altsaa med 132 Mill. Kr., men heraf er ganske vist et Beløb paa omkring 88 Mill. Kr. anvendt til Forøgelse af den i Statsbanerne indestaaende Kapital. Denne Kapitals Produktionsevne er ikke stor, eller rettere, efter Regnskaberne at dømme er den negativ. Jeg mener nu ikke, man skal bedømme Værdien af dette Aktiv efter Regnskaberne, naar man ser paa, hvad Statens Interesse er: Jernbanernes Betydning for Erhvervslivet; deres Betydning for Borgernes Indtjeningsevne er overordentlig stor.

Imidlertid, der er andre Transportmidler, som i de senere Aar har begyndt at gøre sig gældende med meget stor Styrke, Transportmidler, i hvilke Staten ikke behøver at investere store Kapitaler, bortset fra de Tilfælde, hvor den selv ønsker det for at skabe Harmoni mellem disse Transportmidler og Statsbanerne. Derfor forekommer det mig, da denne Udvikling næppe lader sig standse og heller ikke bør standses, at Tiden nu maa være inde til at overveje, om man ikke skulde holde en hel Del igen med Hensyn til Investering af Kapital i de danske Statsbaner. Det forekommer mig, at denne Investering maa begrænses, og indtil videre vil jeg nævne som en naturlig Begrænsning af Statsbanernes Investeringer, at de ikke maa foretage Anlæg ud over de Beløb, som de afsætter i Form af Afskrivning paa deres Driftsregnskab.

Efter den foreløbige Plan, som den højtærede Statsminister har skitseret for os, vil der nu ske en betydelig Investering i de offentlige Arbejder, som skal tjene til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Jeg sympatiserer stærkt hermed, navnlig naturligvis af Hensyn til Formaalet. Disse Investeringer vil heller ikke afsætte Aktiver af synderlig produktiv eller rentabel Karakter, og de vil tære paa Nationalbankens Valutabeholdning, dels fordi der vil blive Brug for en Del Materialanskaffelser fra Udlandet — selv om man udvælger de Arbejder, hvortil der bedst kan anvendes indenlandsk Raamaterialer —, og dels ogsaa fordi de Arbejdere, der bliver beskæftiget, vil sætte deres Forbrug op ogsaa af Varer, som købes fra Udlandet, hvilket i øvrigt vil være til Gavn for Eksporten. Men den betydelige Fremgang i Valutabeholdningen, som vi har oplevet det sidste Aars Tid,

giver en betryggende Baggrund for disse Dispositioner.

Foruden Statens Foretagsomhed vil vi vel alle være enige om, at det vilde være af stor Betydning at fremkalde forøget privat Virksomhed. Vi hilser alle det private Initiativ, men særlig levende har det op rigtigt talt ikke været i lang Tid. Den noget deflatoriske Politik, som Nationalbanken har ført, har ganske rigtigt efter sit Formaal ført til Opsamling af en betydelig Valutareserve, men Modstykket til dette gunstige Resultat er da ogsaa den ringe Beskæftigelse, den er i hvert Fald en af Aarsagerne. Jeg tror, at en mere liberal Pengepolitik vil være nyttig over for Beskæftigelsesproblemet. Jeg har tilraadet det før, men jeg har erkendt, at der maatte være en Valutareserve, og jeg har foreslaaet at skaffe den Reserve ved Hjælp af Laan i Udlandet, hvis det var muligt. Nu er denne Reserve der, og nu skulde Bankerne kunne opmuntre deres Kunderkreds til en større Foretagsomhed. Jeg har den Mening om de nuværende Bankdirektører, at de sover eller i hvert Fald kan sove roligt om Natten, for saa vidt som deres Engagementer sikkert er meget sunde. Jeg kunde have ønsket en noget større Aktivitet, en mere positiv Indsats fra Pengeinstitutterne, og hvis man henviser til daarlige Forbilleder paa dette Omraade, saa vil jeg tillade mig at hævde, at der i vort Lands Erhvervslivs Historie foreligger talrige gode og smukke Forbilleder.

Nu vil de stigende Obligationskurser antagelig ogsaa fremme Byggeriet noget. Men hvis man vil sikre sig, at det skal blive til noget betydningsfuldt, saa maa man skænke det Forhold en betydelig Opmærksomhed, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Oluf Steen, nemlig Risikoen ved Prioriteringers Gennemførelse. Bedst vilde det være, om Bygherrerne kunde sælge deres Obligationer paa Levering til den Kurs, som er gældende paa det Tidspunkt, da Byggeforetagendet iværksættes, og det forekommer mig, at der maatte være en teknisk Mulighed for at gennemføre noget saadant. Hvis denne Opfindsomhed ikke er til Stede, er der en anden Mulighed, nemlig at Nationalbanken sættes i Stand til at yde midlertidige Laan til fast Rente til saadanne Byggeforetagender, Laan, som altsaa skulde afvikles, naar paa et senere Tidspunkt Kurserne stiller sig gunstigere. Der har været nævnt i denne Forbindelse Udstedelse af kortsigtede Kreditforeningsobligationer. Jeg anser ikke dette for at være det rette Middel, fordi ogsaa disse Obliga-